

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Iuno emblema imperiosæ mulieris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

te videre Ipsam per Olympi regiam inambulanti, ansatis utrinque manibus, & minas illas, quas Poëtarum Latinorum princeps patheticè refert, non ore tantùm, sed toto corpore spirantem:

Ast ego quæ divùm incedo regina, Jovisque
Et soror & conjux, una cum gente tot annos
Bella gero? Et quisquam Numen Junonis adoret
Præterea? aut supplex aris imponat honorem?

Quid fastuosius? quot verba, tot tonitrua. *Ego, ait; & qualis illa?* Regina Divorum, Jovis ter Maximi soror & conjux. Ille orbis est utriusque dominus; ego sum domina. *Tot annos bella gero.* Dea cum hominibus, immortalis cum mortalibus, regina cum subditis. Potuit dea longè me inferior, Pallas inquam, inimicos suos, & quidem victores (nempe Græcos) vincere: ego dearum suprema, & majestate supereminens homines victos (scilicet Trojanos) vincere nequeam? *Incedo regina.* Quâ pompâ, quò gynæceo, qua veneratione Calicolum. Omnes mihi genu curvant, omnes sua obsequia substernunt. Et tamen! Trojani. Qui? Exules, profugi, laris incerti, me spernunt, meas iras lacessunt. Quid indignius?

Et quisquam numen Junonis adoret
Præterea?

Quis ulla deinceps veneratione prosequetur me à vilissima Phrygum gente superatam, despectam, irrisam? Quis mihi adolebit thura hæc patienti, hæc ferenti? Expetam ultionem, quæ Junonem deceat; ostendam, quid sit Jovis conjugem lacessere, quid dominam Olympi in arma vocare. Sentient, sentient impiata capita, quàm gravi feriat ictu, quæ fratris & conjugis, parata habet ad manum fulmina. Hæc illa ibi. Nec mitiora aut demissiora apud alios poëtas loquitur. Ex paucis collige plura.

Ethica.

I. (a) Rectè igitur per Junonem intelligitur femina impotentis animi, iracundi, superbi, divitiis ac honoribus inflati, Zelotypiâ abrepti. Ex fabulis constat, quibus & quàm duris imperiis Juno Herculem exercuerit, & per mille discrimina circumegerit, non alia de causa, quàm odio novercali. Nec contenta virum fortissimum aliis atque aliis monstris objecisse, Eumenidas insuper ex orco evocavit, & in Alcidem immisit, à quibus furiatus, suamet uxorem cum filiis interemit. In qua re multas

Kkkk

habet

(a) Imperiosa mulier.

habet æmulas Juno, iracundiam suam, etiam vocatis in auxilium inferis, effundentes. Miserum virum, cui mulier dives & superba dominatur. Monet Ecclesiasticus c. 9. *Ne des mulieri potestatem animæ tuæ, ne ingrediatur in virtutem tuam, & confundaris.* Ut scilicet jus tuum, auctoritatem, & imperium maritale sibi usurpet, teque contemptibilem reddat. Cato senior objurgans summam uxorum Romæ licentiam & potentiam: Omnes, inquit, homines uxoribus dominantur, nos omnibus hominibus, nobis autem uxores. Idem apud Livium lib. 34. monet viros, ne uxores sibi æquari sinant: extemplo enim, inquit, simul ac patres esse cœperint, superiores erunt. Desperate, istas modum licentiæ facturas, nisi vos faciatis. Hæc Cato Romanorum sapientissimus. E SS. litteris Salomonem habemus, qui sceptrum regium muliebri dominatui subjiciens, ad detestabilem idolorum cultum pertractus est. De mulierum imperio gravissimè I. Lipsius in *Monitis & exemplis politicis* lib. 2. c. 2. Vir, inquit, ad virtutem & regimen natus: animo, corpore, voce, visu robustior, & quem magis vereare, aut venerere. In femina omnia levia, mollia: quæ amorem, non reverentiam creent. A natura ipsa timidæ magis sunt, quàm timendæ: non igitur hic auctoritas. Jam in viro prudentia & constantia: in illis calliditas aut argutiæ, imbecillitas deinde judicii, & in decretis, sensibusque euripus. Septies in die mutant. Rarò etiam altum aut honestum spirant; sunt in vanis & vilibus curis: non ergo ad sceptrum, & publicum decus idoneæ. Duæ etiam virtutes principum primæ, Justitia & Fides, firmiter vix sunt in istis. Non prior, quia inclinant facilè, & miserantur: facillimè & gratiæ aut affectui obsecundant. Non altera, quia mobiles ingenio sunt, & mutant, ut ventus. Ne Clementia quidem sit, quæ putetur: & benignior ille vultus, nescio quomodo, sævum sæpe animum & vindicem celat. Quid de lascivia aut luxu dicam? utrique vitio opportunas scimus, & pudorem atque opes prodigere; præsertim cum sui juris & sortis frœnum non habent, quod adstringat. Hæc vir doctissimus de imperiosis Junonibus.

II. (b) Sicut ex opibus nascitur arrogantia, sic ex arrogantia oritur iracundia, communissimum feminarum vitium; cuius proles impatientia, præcipitantia, furor. Namque sexus hic facillimè concitatur in jurgia, verba & verbera, ferrum & necem tam suam, quàm suorum. Testatur Juvenalis Sat. 6.

----- Quoties facit ira nocentem

Hunc

(b) *Mulier impotens.*